

Bruksela, 12 grudnia 2018 r.
(OR. en)

15486/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0409 (NLE)

FRONT 448
COWEB 174

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	7 grudnia 2018 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2018) 797 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie zawarcia umowy o statusie między Unią Europejską a Republiką Serbii dotyczącej działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Republiki Serbii

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 797 final.

Załącznik: COM(2018) 797 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.12.2018 r.
COM(2018) 797 final

2018/0409 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie zawarcia umowy o statusie między Unią Europejską a Republiką Serbii
dotyczącej działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej
i Przybrzeżnej na terytorium Republiki Serbii**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Art. 54 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej¹ przewiduje, że Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej może koordynować współpracę operacyjną między państwami członkowskimi i państwami trzecimi w odniesieniu do zarządzania granicami zewnętrznymi. W związku z powyższym Agencja może realizować działania na granicach zewnętrznych z udziałem jednego lub większej liczby państw członkowskich i państwa trzeciego sąsiadującego z jednym lub większą liczbą tych państw członkowskich, pod warunkiem uzyskania zgody tego sąsiadującego państwa trzeciego, w tym na terytorium tego państwa trzeciego.

Zgodnie z art. 54 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1624, jeżeli przewiduje się rozmieszczenie zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej w państwach trzecich do działań, w ramach których członkom zespołów mają zostać przyznane uprawnienia wykonawcze lub jeżeli jest to wymagane w ramach innych działań w państwach trzecich, Unia zawiera z danym państwem trzecim umowę o statusie. Umowa o statusie obejmuje wszelkie aspekty niezbędne do prowadzenia działań. W szczególności określa ona zakres operacji, zakres odpowiedzialności karnej i cywilnej oraz zadania i uprawnienia członków zespołów. Umowa o statusie zapewnia pełne poszanowanie praw podstawowych w czasie tych operacji.

Na podstawie wytycznych negocjacyjnych przyjętych przez Radę Komisja Europejska wynegocjowała z Republiką Serbii umowę dotyczącą działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w Republice Serbii („umowa o statusie”) mającą na celu ustanowienie ram prawnych, które umożliwią natychmiastowe działanie poprzez ustalenie planów operacyjnych w razie potrzeby szybkiej reakcji. Przepływy migracyjne w regionie są o wiele mniejsze w porównaniu z rokiem 2015 i 2016, jednak sieci przestępczości zorganizowanej szybko dostosowują swoje trasy i metody przemytu nielegalnych migrantów do nowych okoliczności. Dzięki umowie o statusie właściwe organy Republiki Serbii i państw członkowskich UE, koordynowane przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej, znajdują się w dużo lepszej pozycji, umożliwiającej szybkie reagowanie na takie ewentualne zmiany sytuacji.

Załączony wniosek dotyczący decyzji Rady stanowi instrument prawny umożliwiający zawarcie umowy o statusie między Unią Europejską a Republiką Serbii.

W dniu 21 lutego 2017 r. Komisja otrzymała od Rady upoważnienie do rozpoczęcia negocjacji z Republiką Serbii w sprawie umowy o statusie dotyczącej działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Republiki Serbii.

Negocjacje w sprawie umowy o statusie rozpoczęto dnia 7 kwietnia 2017 r., natomiast druga runda miała miejsce dnia 11 maja 2017 r. Porozumienie osiągnięto ostatecznie w dniu 3 sierpnia 2018 r. Umowę o statusie parafowali w dniu 20 września 2018 r. w Belgradzie komisarz ds. migracji, spraw wewnętrznych i obywatelstwa Dimitris Avramopoulos oraz minister spraw wewnętrznych Republiki Serbii Nebojša Stefanović.

Komisja uważa, że osiągnięto cele wyznaczone przez Radę w jej wytycznych negocjacyjnych i że projekt umowy o statusie może zostać przyjęty przez Unię.

¹ Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1.

Państwa członkowskie były informowane o przebiegu negocjacji, zasięgano także ich opinii na forum stosownych grup roboczych Rady.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Obecnie szesnaście państw członkowskich związanych jest dwustronnymi umowami z Republiką Serbii: umowy te dotyczą one szeregu wspólnych środków, takich jak kontrole graniczne, nadzór, patrolowanie, powroty itd. Wdrożone jest już także porozumienie robocze między Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Republiki Serbii a Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej; obejmuje ono w szczególności regularne uczestnictwo przedstawicieli straży granicznej Serbii w skoordynowanych wspólnych operacjach Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, jako obserwatorów na terytorium państw członkowskich, za zgodą poszczególnych przyjmujących państw członkowskich.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Europejski program w zakresie migracji² opiera się na czterech filarach. Jednym z nich jest zarządzanie granicami: obejmuje ono lepsze zarządzanie granicami zewnętrznymi UE, w szczególności w postaci solidarności z państwami członkowskimi usytuowanymi na granicach zewnętrznych oraz zwiększania wydajności przejść granicznych. Wzmocniona kontrola granic Republiki Serbii wpłynie również pozytywnie na zewnętrzne granice UE, w szczególności na zewnętrzne granice Bułgarii, Chorwacji, Węgier i Rumunii, a także na granice Republiki Serbii. Dalsze zwiększanie bezpieczeństwa na granicach zewnętrznych jest ponadto zgodne z Europejską agendą bezpieczeństwa³.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną niniejszego wniosku w sprawie decyzji Rady stanowi art. 77 ust. 2 lit. b) i d) oraz art. 79 ust. 2 lit. c) TFUE w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) TFUE.

Zawarcie przez Unię Europejską umowy o statusie jest wyraźnie przewidziane w art. 54 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1624, który stanowi, że jeżeli przewiduje się rozmieszczenie zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej w państwach trzecich do działań, w ramach których członkom zespołów mają zostać przyznane uprawnienia wykonawcze lub jeżeli jest to wymagane w ramach innych działań w państwach trzecich, Unia zawiera z danym państwem trzecim umowę o statusie.

Art. 3 ust. 2 TFUE stanowi, że Unia ma wyłączną kompetencję do zawierania umów międzynarodowych, jeżeli ich zawarcie zostało przewidziane w akcie ustawodawczym Unii. Art. 54 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1624 przewiduje zawarcie umowy o statusie między Unią Europejską a danym państwem trzecim. W związku z tym załączona umowa z Republiką Serbii należy do wyłącznej kompetencji Unii Europejskiej.

Na podstawie art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt v) TFUE do zawarcia przedmiotowej umowy konieczna jest zgoda Parlamentu Europejskiego.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Nie dotyczy.

² COM(2015) 240 final.

³ COM(2015) 185 final.

- **Proporcjonalność**

Mając na uwadze, że sieci przestępczości zorganizowanej szybko dostosowują swoje trasy i metody przemytu nielegalnych migrantów, zaangażowanie UE jest niezbędne w celu poprawy kontroli na granicach Republiki Serbii. Umowa o statusie jest konieczna, ponieważ umożliwia właściwym organom Republiki Serbii i państw członkowskich UE, koordynowanym przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej, szybkie reagowanie na takie ewentualne zmiany sytuacji. Pozwoli ona na rozmieszczenie w Republice Serbii zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w przypadku nagłego napływu nielegalnych migrantów.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek jest zgodny z art. 218 ust. 6 lit. a) TFUE, który przewiduje, że to Rada, po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, przyjmuje decyzje dotyczące umów międzynarodowych. Nie istnieje żaden inny instrument prawny, który mógłby posłużyć do osiągnięcia celu wyrażonego w niniejszym wniosku.

3. WYNIKI OCENY EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/kontrola sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy

- **Ocena skutków**

Ocena skutków nie była konieczna do negocjacji umowy o statusie.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Ponieważ będzie to nowa umowa, nie można było przeprowadzić oceny ani kontroli sprawności istniejących instrumentów.

- **Prawa podstawowe**

Umowa o statusie zawiera postanowienia gwarantujące ochronę praw podstawowych osób, których dotyczą działania członków zespołu zaangażowanych w operację koordynowaną przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

Przepisy dotyczące praw podstawowych zostały szczegółowo wyjaśnione w pkt 5 „Elementy fakultatywne”.

4. WPLYW NA BUDŻET

Umowa o statusie nie pociąga za sobą skutków finansowych. Koszty generuje rozmieszczenie zespołów Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej na podstawie planu operacyjnego i odpowiedniej umowy o udzielenie dotacji generuje koszty; są one pokrywane z budżetu Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Przyszłe operacje na

podstawie umowy o statusie będą finansowane ze środków własnych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Komisja zapewni prawidłowe monitorowanie wdrożenia umowy o statusie.

Republika Serbii i Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej razem przeprowadzają ocenę każdej wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicy.

W szczególności Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Republika Serbii oraz państwa członkowskie uczestniczące w konkretnym działaniu sporządzają sprawozdanie na temat stosowania postanowień umowy, w tym na temat przetwarzania danych osobowych, po zakończeniu każdego z działań.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Zakres umowy

Na mocy przedmiotowej umowy Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej może rozmieścić zespoły Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej wyposażone w uprawnienia wykonawcze na terytorium Republiki Serbii celem przeprowadzenia wspólnych operacji lub szybkich interwencji na granicy. Umowa nie rozszerza wprawdzie zakresu obowiązywania Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Serbii o readmisji osób przebywających nielegalnie („umowa o readmisji między WE a Republiką Serbii”)⁴, jednak zespoły Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej są także uprawnione, w ramach konkretnych operacji powrotowych, do wspierania Republiki Serbii w identyfikowaniu osób kierowanych do readmisji do Republiki Serbii, zgodnie z umową o readmisji między WE a Republiką Serbii.

Zespoły Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej mogą być rozmieszczane na terytorium Republiki Serbii wyłącznie w regionach graniczących z granicami zewnętrznymi UE, a członkowie zespołów dysponują uprawnieniami wykonawczymi na tych obszarach Republiki Serbii, zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie operacyjnym.

Uruchomienie działania

Działanie może zostać uruchomione z inicjatywy Agencji. Właściwe organy Republiki Serbii mogą zwrócić się do Agencji z wnioskiem o rozważenie uruchomienia działania. Wykonanie działania wymaga zgody właściwych organów Republiki Serbii oraz Agencji.

Plan operacyjny

Przed każdą wspólną operacją lub szybką interwencją na granicy konieczne jest uzgodnienie planu operacyjnego między Agencją a Republiką Serbii. Plan operacyjny musi także zostać zatwierdzony przez państwo członkowskie lub państwa członkowskie graniczące z obszarem operacyjnym.

⁴ Dz.U. L 334 z 19.12.2007, s. 46.

Plan ten określa szczegółowo organizacyjne i proceduralne aspekty wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicy, w tym opis i ocenę sytuacji, operacyjne cele i zadania, rodzaj wyposażenia technicznego, które ma zostać wykorzystane, plan realizacji, współpracę z państwami trzecimi, innymi agencjami i organami Unii lub organizacjami międzynarodowymi, przepisy dotyczące praw podstawowych, w tym ochrony danych osobowych, koordynację, dowodzenie, kontrolę, komunikację i strukturę sprawozdawczości, ustalenia organizacyjne i logistykę, ocenę i finansowe aspekty wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicy.

Zadania i uprawnienia członków zespołów

Zasadniczo zespoły mają prawo do wykonywania zadań i dysponowania uprawnieniami wykonawczymi niezbędnymi do przeprowadzania kontroli granicznej i operacji powrotowych. Zespoły działają z poszanowaniem przepisów krajowych Republiki Serbii.

Zespoły działają na terytorium Republiki Serbii jedynie na polecenie i w obecności funkcjonariuszy straży granicznej lub innych funkcjonariuszy policji Republiki Serbii.

Członkowie zespołu noszą, w stosownych przypadkach, własne umundurowanie, a na nim widoczny identyfikator oraz niebieską opaskę z insygniami Unii i Agencji. Ponadto posiadają przy sobie dokument akredytacyjny w celu ułatwienia jednoznacznej identyfikacji przez organy krajowe Republiki Serbii.

Członkowie zespołu mogą nosić broń służbową, amunicję i sprzęt w zakresie, w jakim są do tego upoważnieni na mocy przepisów krajowych ich państwa oraz przepisów Republiki Serbii. Władze Republiki Serbii informują wcześniej Agencję o dopuszczalnych rodzajach broni służbowej, amunicji i sprzętu oraz o odpowiednich ramach prawnych i warunkach ich użycia.

Członkowie zespołu mogą używać siły, w tym broni służbowej, amunicji i sprzętu, za zgodą ich państwa oraz organów Republiki Serbii, w obecności funkcjonariuszy straży granicznej lub innych funkcjonariuszy policji Republiki Serbii i zgodnie z prawem krajowym Republiki Serbii. Władze Republiki Serbii mogą upoważnić członków zespołu do użycia siły również bez obecności funkcjonariuszy jej straży granicznej. Członkowie zespołu mogą używać broni wyłącznie w sytuacjach, w których jest to absolutnie konieczne w celu obrony własnej i odparcia ataku bezpośrednio zagrażającego życiu, skierowanego przeciwko nim lub przeciwko innej osobie, zgodnie z prawodawstwem Serbii.

Właściwe organy Republiki Serbii mogą, na wniosek, przekazać członkom zespołu odpowiednie informacje zawarte w krajowych bazach danych, jeżeli są one im niezbędne do wypełnienia powierzonych im zadań. Agencja może również przekazać właściwym organom Serbii informacje niezbędne do realizacji celów operacyjnych.

Zawieszenie i zakończenie działania

Zarówno Agencja, jak i organy Republiki Serbii mogą zawiesić lub zakończyć działanie, jeżeli uznają, że postanowienia umowy lub planu operacyjnego nie są przestrzegane przez drugą stronę.

Przywileje i immunitety członków zespołu

Członkowie zespołu korzystają z immunitetu od jurysdykcji karnej Republiki Serbii w odniesieniu do wszystkich działań wykonywanych podczas pełnienia obowiązków służbowych („na służbie”), nie mogą jednak korzystać z immunitetu w odniesieniu do czynów popełnionych „poza służbą”.

W planie operacyjnym dokładnie określa się działania wyłączone spod jurysdykcji karnej Republiki Serbii.

W przypadku zarzutu popełnienia przestępstwa przez członka zespołu dyrektor wykonawczy Agencji, przed wszczęciem postępowania sądowego, przedkłada właściwym organom sądowym Republiki Serbii dokument poświadczający, czy działanie, o którym mowa, zostało podjęte podczas pełnienia obowiązków służbowych czy poza nimi. Dyrektor wykonawczy Agencji podejmuje decyzję po dokładnym rozważeniu wszelkich oświadczeń złożonych przez właściwy organ państwa członkowskiego, który wysłał danego funkcjonariusza straży granicznej lub innego właściwego członka personelu, oraz przez właściwe organy Republiki Serbii.

Przywileje przyznane członkom zespołu i immunitet od jurysdykcji karnej Republiki Serbii nie wyłączają ich spod jurysdykcji rodzimego państwa członkowskiego.

Podobny system ma zastosowanie do ustalenia odpowiedzialności cywilnej lub administracyjnej członków zespołu.

Immunitet członków zespołu od jurysdykcji karnej, cywilnej i administracyjnej Republiki Serbii może zostać uchylony przez państwo członkowskie, które wysłało danego funkcjonariusza straży granicznej lub innego właściwego członka personelu. Uchylenie takie musi zawsze być jednoznacznie wyrażone.

Umowa przewiduje mechanizm mający na celu kompensację szkód. Mechanizm odszkodowawczy opiera się na art. 42 rozporządzenia (UE) 2016/1624 w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Jeżeli szkoda została wyrządzona przez członka zespołu „na służbie”, odpowiedzialność ponosi Republika Serbii. Jeżeli szkoda została wyrządzona „na służbie” przez członka zespołu z uczestniczącego państwa członkowskiego wskutek rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów lub jeżeli czyn został popełniony „poza służbą”, Republika Serbii może zażądać za pośrednictwem dyrektora wykonawczego Agencji wypłacenia odszkodowania przez dane uczestniczące państwo członkowskie. Jeżeli szkodę wyrządza pracownik Agencji, Republika Serbii może wystąpić o wypłacenie odszkodowania przez Agencję.

W stosunku do członków zespołu nie mogą być przewidziane żadne środki egzekucyjne z wyjątkiem przypadków, w których wszczęto przeciwko nim postępowanie karne lub cywilne niepowiązane z ich obowiązkami służbowymi.

Mienie członków zespołu niezbędne do wykonywania obowiązków służbowych nie podlega zajęciu. W postępowaniu cywilnym członkowie zespołu nie podlegają ograniczeniu wolności osobistej ani innym środkom przymusu.

Członkowie zespołu są zwolnieni z podlegania przepisom dotyczącym zabezpieczenia społecznego, które mogą obowiązywać w Republice Serbii w odniesieniu do usług świadczonych na rzecz Agencji. Są oni ponadto zwolnieni w Republice Serbii z wszelkich form opodatkowania dochodów i wynagrodzenia wypłacanych im przez Agencję lub ich państwa członkowskie, a także wszelkich innych dochodów pochodzących spoza Republiki Serbii.

Organy Republiki Serbii zezwalają na przywóz i wywóz przedmiotów przeznaczonych do osobistego użytku członków zespołu i przyznają zwolnienie z wszelkich ceł, podatków i innych związanych z tym należności (z wyjątkiem należności za przechowywanie, przewóz i podobne usługi) w odniesieniu do takich przedmiotów.

Osobisty bagaż członków zespołu podlega kontroli tylko wtedy, gdy istnieją powody by przypuszczać, że zawiera on przedmioty, które nie są przeznaczone do osobistego użytku

członków zespołu, lub przedmioty, których przywóz lub wywóz jest zabroniony na podstawie przepisów Republiki Serbii lub które podlegają jej przepisom w zakresie kwarantanny. Kontrola takiego bagażu osobistego jest przeprowadzana jedynie w obecności zainteresowanego członka / zainteresowanych członków zespołu lub upoważnionego przedstawiciela Agencji.

Dokumenty, korespondencja i mienie członków zespołu są nietykalne, z wyjątkiem sytuacji przedsięwzięcia środków egzekucyjnych. Członkowie zespołu nie są zobowiązani do składania zeznań w charakterze świadka.

Dokument akredytacyjny

Agencja, we współpracy z Republiką Serbii wystawia członkom zespołu dokument akredytacyjny, który umożliwia organom Republiki Serbii stwierdzenie ich tożsamości i stanowi dowód, że posiadacz dokumentu jest uprawniony do wykonywania zadań i korzystania z uprawnień, o których mowa w umowie oraz w planie operacyjnym. Dokument akredytacyjny, w połączeniu z ważnym dokumentem podróży, umożliwia danemu członkowi zespołu wjazd do Republiki Serbii, bez konieczności posiadania wizy lub wcześniejszego zezwolenia; dokument akredytacyjny jest zwracany Agencji po zakończeniu działania. Agencja przekaze właściwym organom Serbii wzór dokumentu akredytacyjnego przed rozpoczęciem stosowania umowy i w każdym przypadku modyfikacji tego wzoru.

Prawa podstawowe

Wykonując swoje zadania i korzystając ze swoich uprawnień, członkowie zespołu w pełni respektują podstawowe prawa i wolności, w tym prawo dostępu do procedur azytowych, godność człowieka, zakaz tortur i niehumanitarnego lub poniżającego traktowania, prawo do wolności, zasadę *non-refoulement* i zakaz wydeleń zbiorowych, prawa dziecka i prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego. Nie dyskryminują oni żadnych osób z żadnych względów, w tym ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Wszelkie działania godzące w podstawowe prawa i wolności muszą być proporcjonalne do celu takich działań i szanować istotę tych podstawowych praw i wolności.

Każda ze Stron musi posiadać mechanizm skargowy służący do rozpatrywania zarzutów dotyczących naruszenia praw podstawowych przez jej personel. Agencja ustanowiła mechanizm skargowy, o którym mowa w art. 72 rozporządzenia (UE) 2016/1624 w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, spełniając w związku z tym ten obowiązek. Takimi zarzutami może zajmować się Rzecznik Praw Obywatelskich Republiki Serbii („obrońca obywateli”), chyba że władze Republiki Serbii zdecydują o ustanowieniu specjalnego mechanizmu rozstrzygania skarg składanych w ramach niniejszej umowy.

Przetwarzanie danych osobowych

Członkowie zespołu przetwarzają dane osobowe w razie konieczności i w sposób proporcjonalny, zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do Agencji i państw członkowskich UE. Przetwarzanie danych osobowych przez organy Republiki Serbii podlega przepisom jej prawa krajowego.

Agencja, uczestniczące państwa członkowskie oraz organy Republiki Serbii sporządzają wspólne sprawozdanie na temat przetwarzania danych osobowych przez członków zespołu po zakończeniu każdego działania. Sprawozdanie to przekazywane jest urzędnikowi ds. praw podstawowych i inspektorowi ochrony danych Agencji, a także właściwemu organowi

ochrony danych osobowych Republiki Serbii. Urzędnik ds. praw podstawowych i inspektor ochrony danych Agencji składają sprawozdanie dyrektorowi wykonawczemu Agencji.

Spory i interpretacja

Wszystkie kwestie zaistniałe w związku ze stosowaniem niniejszej umowy są rozpatrywane wspólnie przez właściwe organy Republiki Serbii oraz przedstawicieli Agencji, którzy konsultują się z państwem członkowskim lub państwami członkowskimi sąsiadującymi z Republiką Serbii.

W przypadku braku wcześniejszego rozstrzygnięcia spory dotyczące wykładni lub stosowania przedmiotowej umowy rozstrzygane są wyłącznie w drodze negocjacji pomiędzy Republiką Serbii a Komisją Europejską, która zasięga opinii wszystkich państw członkowskich sąsiadujących z Republiką Serbii.

Właściwe organy odpowiedzialne za wdrożenie umowy

W przypadku Republiki Serbii właściwym organem odpowiedzialnym za wdrożenie niniejszej umowy jest Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. W przypadku Unii Europejskiej jest nim Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

Wspólne deklaracje

Obie strony przyjmują do wiadomości, że Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej będzie wspierać Republikę Serbii w skutecznej kontroli jej granic z każdym państwem niebędącym członkiem Unii Europejskiej za pomocą innych środków niż w drodze oddelegowania zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej wyposażonych w uprawnienia wykonawcze.

Obie Strony zgadzają się, że ani przedmiotowa umowa ani żadne działania zrealizowane w ramach jej wdrażania przez Strony lub w ich imieniu, w tym tworzenie planów operacyjnych lub udział w operacjach transgranicznych, nie mają wpływu na status ani na wyznaczenie terytoriów Serbii i państw członkowskich Unii Europejskiej na mocy prawa międzynarodowego.

We wspólnej deklaracji do umowy uwzględniono również fakt włączenia Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwijanie dorobku prawnego Schengen.

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie zawarcia umowy o statusie między Unią Europejską a Republiką Serbii
dotyczącej działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej
i Przybrzeżnej na terytorium Republiki Serbii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b) i d) oraz art. 79 ust. 2 lit. c), w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego⁵,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady 2018/XXX z dnia [...] r. umowa między Unią Europejską a Republiką Serbii dotycząca działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Republiki Serbii („umowa o statusie”) została podpisana przez [...], dnia [...], z zastrzeżeniem jej zawarcia.
- (2) Zgodnie z art. 54 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1624⁶, jeżeli przewiduje się rozmieszczenie zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej w państwach trzecich celem przeprowadzania działań, na potrzeby których członkowie zespołów dysponują uprawnieniami wykonawczymi lub jeżeli jest to wymagane w ramach innych działań w państwach trzecich, Unia zawiera z danym państwem trzecim umowę o statusie. Umowa o statusie powinna objąć wszelkie aspekty niezbędne do przeprowadzenia działań.
- (3) Na mocy umowy o statusie zespoły Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej mogą, zgodnie z planem operacyjnym, zostać szybko rozmieszczone na terytorium Republiki Serbii, reagować na aktualne przesunięcie przepływów migracyjnych w kierunku wybrzeża oraz pomagać w zarządzaniu granicami zewnętrznymi i zwalczaniu przemytu nielegalnych migrantów.
- (4) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE⁷; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.

⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

⁷ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

- (5) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁸; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (7) W związku z tym umowa o statusie powinna zostać zatwierdzona w imieniu Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się, w imieniu Unii Europejskiej, umowę między Unią Europejską a Republiką Serbii dotyczącą działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Republiki Serbii („umowa”).

Tekst umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę uprawnioną do dokonania w imieniu Unii Europejskiej powiadomienia, o którym mowa w art. 13 ust. 2 umowy, w celu wyrażenia zgody Unii Europejskiej na związanie się postanowieniami umowy.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

⁸ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).